

lig som stempel på, hvad det er for en skole, man har med at gøre. Det er præcis den kombination, vi ser mellem det her lovforslag og så det lovforslag, der hedder L 170, vi behandler senere, som er skoleforliget, det miks, som vi er stærkt bekymrede for.

Det er jo derfor, jeg er nødt til at trække ministerens egne ord ædel kappestrid frem, fordi jeg synes, det indikerer meget godt, hvad det er for en vej, ministeren gerne vil gå med de her lovforslag, nemlig at skolerne skal rangordnes og konkurrere med hinanden. Det er det, jeg synes der er problemet.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har i dag været til en konference i Eigtveds Pakhus, hvor jeg fik den kæmpe oplevelse at se nogle fremragende lærere forelægge, dels hvordan de bruger disse såkaldte whiteboards, dels hvad det havde givet af resultater.

Vi fik minsandten også testresultater, og det fremgik tydeligt, at man havde fået andelen af børn, som ikke kan læse i de små klasser, ned fra omkring halvdelen og til 4 pct. Der var stor applaus efter indlægget. Ja, her fik vi dokumenteret god praksis, det er rigtigt. Gør det så meget?

Hvis man nu sidder i ledelsen og konstaterer, at der er andre steder, hvor der er alt for mange elever, der ikke får lært at læse, så kan man gøre noget ved det. Derved er disse test så altså blevet brugt som led i en beslutningsproces, der kan forbedre undervisningen for nogle børn. Hvad er problemet? Jeg kan ikke se det.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Det første problem, jeg godt vil adressere, er, at ministeren ikke svarede på mit spørgsmål, nemlig om den meget stærke bekymring vi har for, at det her kommer til at medføre rangordning af skolerne.

Der er ikke nogen her, der vil bestride, at såfremt en skole får nogle gode ideer eller gode resultater med at bruge en specifik metode, skal man udbrede det kendskab. Det var f.eks. det, der var fantastisk ved Statens Pædagogiske Forsøgscenter, at man lavede denne form for opsamling, men det har ministeren jo nedlagt.

Det, jeg synes er problemet, er jo at hylde, at vi får bedre resultater. Der er ingen evidens for, at test skaber bedre resultater. Nej, det, der er evidens for, er, at ved en særlig engageret indsats fra lærernes side, hvor de bruger nogle me-

toder, som er udviklede, kan man få en god indsats. Det kommer ikke af at teste børnene, det kommer af at give lærerne den metodefrihed, der skal til, for at vi kan udvikle en metode, der sikrer, at børnene får en rigtig god uddannelse.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Hvis det handler om, at der skal sættes ind, hvor der er noget, der halter, så er det sådan set bare at gå i gang. Man skal jo ikke gå ret mange meter uden for dørene, før folk godt er klar over, hvad der er godt på forskellige skoler.

Det snakker vi da om i Brønderslev, hvor jeg bor, det snakker man da om i Aalborg, det snakker man da om i København. Alle steder ved man da, hvor de gode skoler er, hvad nogle skoler er gode til, og hvad de ikke er så gode til. Det er da bare at sætte ind, hvis man i øvrigt var villig til at bruge pengene på det.

Det er ministerens besøg i pakhuset her i formiddag jo også et godt eksempel på. Vi behøver jo slet ikke L 101 her med de nationale test, for at man kan bruge de her ting, for at man kan vise, at der er noget, som er godt, og at man kan gøre en målrettet indsats for at gøre nogle ting bedre. Det er fuldstændig unødvendigt, synes jeg eksemplet viser.

Det, som er det virkelige spørgsmål her, er, hvad man så bruger det her til sammen med L 170, som vi skal behandle senere, hvor vi laver den nationale præstationsprofil, hvor der er massevis af mennesker rundt omkring, som får at vide, hvordan testresultaterne er, og hvordan de skal bruges, inden man laver denne kvalitetsvurdering, og hvor risikoen, dvs. sandsynligheden, for, at de bliver offentliggjort, bliver enorm, sådan at der kommer en rangordning af skolerne.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er vi ved at være ved vejs ende på det her. En kort bemærkning igen? O.k.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg synes da, der er grund til at kommentere det her. Jeg stiller et spørgsmål til ministeren, men der er bare slet ikke nogen som helst lyst til at diskutere det.

Det siger lidt om processen i det hele taget. Det var jo det, lærerne i går, hvor vi var i Danmarks Lærerforening og snakke om det her, sag-